

oprindelige Udkast til Lovforslaget var det gentaget, saaledes at der stod „i Kronemønt“. Dette er slettet og med velberaad Hu — hvad der altsaa maa betyde saa meget mere for de ærede Medlemmer baade Hr. Nis Nissen og Hr. C. O. Pedersen — fordi det ved nøje Overvejelse maatte vise sig, at naturligvis kan ogsaa Markforsikringer falde ind under dette Lovforslags Rammer.

Naar der overtages Selskaber under Hjælpekassen, og de forsikrede i disse har forsikret sig i Mark, ja, saa vil de ogsaa kunne komme ind herunder, naturligvis mod Udbetaling af Forsikringssummen i Mark, for dette Lovforslag vedrører jo ikke en Valutaregulering. Man misforstaa ikke Lovforslaget — det ønsker jeg ikke, jeg ønsker ikke, at det skal gennemføres under falske Forudsætninger. Valutareguleringsspørgsmaalet er et helt andet Spørgsmaal, som Rigsdagen tidligere har beskæftiget sig meget indgaaende med, og dette Lovforslag har selvfølgelig ikke det allermindeste med Valutaregulering at gøre. Vil man rejse dette Spørgsmaal, maa det rejses selvstændigt, og Regering og Rigsdag maa tage Stilling dertil selvstændigt. Men Markforsikringer vil kunne gaa ind under dette Lovforslag, derfor staar der ikke „i Kronemønt“.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen mente, at maaske ogsaa andre Selskaber end tyske burde komme i Betragtning. Jeg ved ikke, hvilke Selskaber der muligvis kunde tænkes paa, for mig er der ikke nævnt saadanne. Det ærede Medlem Hr. Nis Nissen nævnte vist ogsaa, at heller ikke han troede, at der kunde være Tale om noget af Betydning. Men hvis der under den Udvalgsbehandling, der jo vil komme, skulde blive nævnt saadanne Selskaber, vil jeg naturligvis med største Glæde tage ogsaa det Spørgsmaal op til Undersøgelse.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen mente endvidere, at § 5 maaske var lidt for rummelig, idet den gaar ud paa Fritagelse for Stempel over en Bank, men, siger det ærede Medlem, hvis der bliver Tale om Overtagelse af solvente Selskaber, er det dog tvivlsomt, om en saadan Fritagelse vil være berettiget. Forudsætningen er efter min Mening, at der ikke overtages solvente Selskaber. Saadanne Selskaber som „Iduna“ i Halle og „Victoria“ i Berlin er det ubetinget ikke Meningen at overtage. Skulde der være Tvivl om et Selskabs Solvens eller Insolvens, altsaa ogsaa Tvivl om Overta-

gelsen, vil jeg bede ærede Medlemmer være opmærksomme paa, at der i Udkastet til Vedtægt staar, at i Afdeling B kan overtages „saadanne andre tyske Livsforsikringsselskabers gennem herværende Agentur tegnede Portefeuller, som Hjælpekassens Bestyrelse maatte finde egnede til Overtagelse, og hvis Overtagelse Indenrigsministeriet“ — altsaa nu Socialministeriet — „maatte billige“. Det ligger altsaa i Socialministeriets Haand, dette har den afgørende Myndighed her. Under de Forhandlinger, som er gaaet forud for dette Lovforslags Fremsættelse, har jeg til alle Sider hævdet, at det er min Mening at sørge for Lovens Udførelse i Livet paa en fuldkommen loyal og fair Maade til alle Sider, saaledes at man ikke søger fra en eller anden Side at udnytte Sagen til privat Forretningsfordel.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at Lovforslaget jo for saa vidt var noget ubestemt, som det indledes med et „For saa vidt“, og det egentlige Indhold finder man først i Udkastet til Vedtægt. Det er rigtigt. Det er jo nemlig kun et Lovforslag, der giver Lovgivningens Tilladelse og Lettelse til Dannelsen af et saadant Selskab, hvis de danske Livsforsikringsselskaber vil danne det. Men paa den anden Side er Vedtægterne naturligvis det Grundlag, hvorpaa de vil arbejde, og disse Selskaber føler sig forpligtet til at følge Grundlaget. Jeg har fra dem en Skrivelse, der kun er et Par Dage gammel, hvorefter disse Selskaber allerede har dannet Selskabet, nemlig i Tillid til, at Lovforslaget vil blive gennemført, og Forudsætningen er hele Tiden, at det bliver paa Grundlag af dette Udkast til Vedtægt, naturligvis med det forandret, som skal forandres, altsaa „Indenrigsministerium“ til „Socialministerium“, og man kunde, hvis man vil sikre sig yderligere, fastslaa i den Betænkning, der vil komme, at „Kronemønt“ udgaar, idet der i visse Tilfælde kan blive Tale om Markforsikring. Det er et Spørgsmaal, som man ikke paa det Tidspunkt, da denne Skrivelse kom til Indenrigsministeriet og Forsikringsraadet, var ganske klar over, men som nu er klaret; og her kan det klares, jeg vil ikke sige ved en Ændring, for man bør ikke ændre et historisk Dokument, men det kan klares gennem Udvalgsbetænkning, gennem Ministerens eller Ordførers Udtalelser. Jeg har for saa vidt allerede udtalt mig nu: Vedtægterne er i deres Grundtræk, fraregnet disse smaa